

spe od Anđela, koju su mu poklonili Benediktinci Kamaldulezi s brda Subasio. Tu je od Boga primio mnoge milosti, tu je god. 1209 ustanovio svoj prvi, a god. 1212 svoj drugi Red. Tu mu se jedne noći u ljeti god. 1216 ukazao naš Spasitelj u društvu Svoje Presv. Majke i mnoštva Anđela i, na njegovu molbu, udijelio mu potpuni oprost za sve one, koji ispovjedeni i pričešćeni pohode ovu kapelicu. Ovaj dosad neobični oprost potvrdio mu je Papa Honorij III u srpnju iste godine, određivši da se može dobiti 2. kolovoza svake godine.⁴ Isti oprost drugi su Pape protegli i na druge crkve Franjevačkog Reda. God. 1480 Papa Siksto IV protegao ga je na crkve redovnicâ u klauzuri i na franjevačke crkve, ali samo za redovnike i redovnice. Lav X, Pavao V, osobito Grgur XV dozvolili su ga svima vjernicima, a 12. X. 1622 protegao ga je na crkve OO. Kapucina. Urban VIII protegao ga je, 13. I. 1643, na crkve samostanskog Trećeg Reda, Klement X, 3. X. 1670, na crkve OO. Franjev. Konventualaca. Inocent XI dozvolio je 22. III. 1687 (ili 1689), da se može primijeniti i dušama u čistilištu. Pijo X bio je 9. VI. 1910 taj oprost protegao za god. 1910 i na neke druge crkve, a Sv. Kongr. S. Officii isti je dopust, 26. V. 1911, odobrila na neodređeno vrijeme, dok ga nije konačno Sv. Penitencijarija 10. VII. 1924 uredila, ograniču-

⁴ Autentičnost ovog oprosta prvi su počeli pobijati protestanti, jer ovaj oprost sadrži tri istine katoličke vjere: o oprostima, o Sv. Ocu Papi i o ispovijedi, što su oni nijekali. Ispravnost oprosta branili su Sv. O. Pape i crkveni naučitelji, u prvom redu Sv. Robert Belarmin, koji veli: »Non sine causa Chemnitius hanc historiam falsam et fabulosam haberi cupit, quoniam per eam historiam tria catholica dogmata confirmantur: unum de indulgentiis, alterum de Pontifice Maximo, tertium de confessione. Siquidem ad preces Sancti Francisci Christus ipse plenariam indulgentiam dedit, sed non nisi per ministerium Vicarii sui Pontificis Maximi dedit, nec nisi per contritionem et confessionem a culpa expiatis, et eam ecclesiam visitantibus dedit«. De indulgent., 1. II, c. 20; Mocchegiani, Collectio indulgentiarum theologicæ, canonice ac historice digesta, Ad Claras Aquas (Quaracchi) 1897, s. 439. Autentičnost oprosta dokazao je O. Heribert Holzapfel u svojoj učenoj raspravi »Entstehung des Portiuncula-Ablasses« u »Archivum Franciscanum Historicum« 1908, s. 31—44.